

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému P. H., pre zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 2 T 79/2006, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. novembra 2010 v Bratislave dovolanie obvineného P. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. januára 2010, sp. zn. 3 To 314/09, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. H. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo 6. októbra 2010, sp. zn. 2 T 79/2006, bol obvinený P. H. spolu s obvineným P. K. uznaný za vinného v bode 1/ zo zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a v bode 2/ zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

1/ dňa 2. júla 2006 okolo 01.00 hod. v B. na ulici R. pod schodmi, po predchádzajúcej dohode, fyzicky napadli M. C., nar. X. tak, že ho P. H. bil plastovou tyčkou veľkosti asi 40 cm po hlave, chrbte a rukách, taktiež ho viackrát udrel päsťami do tváre a pliec, súčasne ho P. K. kopal do nôh, dva alebo trikrát ho udrel päsťou do hlavy, pričom celý čas mal v oboch rukách dýky uchopené smerom do vonkajšej strany, následne opakovane padol na poškodeného M. C. tak, že tohto oboma dýkami zasiahol do spodnej časti tela, potom ako sa postavil ho ešte asi päťkrát pichol do spodnej časti tela, čím mu spôsobili pomliaždenie

sliznice úst, viacpočetné tržnozmliaždené poranenia prevažne ľavej polovice tváre, 7 bodných poranení ľavej sedacej oblasti až ľavého stehna, na následky ktorých poškodený následne podľahol, pričom ako príčinu smrti znalci konštatovali úrazový šokový stav pri strate krvi mimo cievne riečisko pri viacnásobnom poranení, pri chorobne zvýšenej krvácavosti spôsobenej chorobnými zmenami pečene,

2/ dňa 2. júla 2006 okolo 01.00 hod. v B. na ulici R. pod schodmi vedúcimi k tretiemu vchodu od potoka fyzicky napadli Š. B., nar. X. tak, že P. H. poškodeného bil plastovou tyčkou po tvári a hornej časti tela. P. K. ho dvakrát strčil, udrel päťami, v ktorých držalo dýky uchopené smerom do vonkajšej strany, načo poškodený spadol na zem, kde ho kopli do hlavy, čím mu spôsobili bodné a rezné poranenia na pravom stehne, hematómy na tvári, pomliaždenie a prekrvácanie tkaniva ľavého temenného laloka mozgu, zlomeninu ľavej temennej kosti s úrazovým zakrvácaním oboch hlávkových výbežkov spánkových kostí s dobou liečenia 10 - 12 týždňov.

Za to bol obvinenému P. H. uložený podľa § 147 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. d/, písm. j/, písm. n/, § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., § 41 ods. 1 a § 46 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená Z. H. s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Odvolanie obvineného P. H. (rovnako aj odvolanie obvineného P. K.) podané proti uvedenému rozsudku bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. januára 2010, sp. zn. 3 To 314/09, podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. januára 2010, sp. zn. 3 To 314/09, podal prostredníctvom obhajcu JUDr. J. G. obvinený P. H. dňa 17. júna 2010 dovolanie. Opiera ho o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Domnieva sa, že súdy oboch stupňov pochybili, keď jeho konanie posúdili vo forme spolupáchateľstva ako zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. a ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. tiež vo forme spolupáchateľstva.

Obvinený poukazoval na to, že dôkazne bolo ustálené, že on okrem plastovej tyčky nemal nič iné v ruke, žiadnu zbraň, mal obuté tenisky, ale bol to práve spoluobvinený, ktorý nielenže zasadil poškodenému rozhodujúce údery, ale bodnými útočnými zbraňami sa výrazne podieľal na následku, ktorý nastal. Uvádza, že ani pri prvom ani pri druhom skutku nekonal v úmysle niekoho zabiť, a teda nedopustil sa závažnejšieho trestného činu v zmysle ustanovenia § 147 Tr. zák. Pripúšťal, že mohol byť uzrozumený s tým, že niekomu ublíži na zdraví, avšak rozhodne nie s tým, že chce niekomu spôsobiť smrť a že to isté platí aj o ublížení na zdraví v zmysle § 155 Tr. zák., pretože ani v tomto prípade nesledoval zámer spôsobiť inému vážnu poruchu zdravia.

Obvinený konšatoval, že nielen z popisu skutku, ale aj z výsledkov dokazovania je zrejmé, že jeho konanie bolo kvalitatívne úplne iné, než konanie spoluobvineného, nielen čo do intenzity, ale aj spôsobu jeho vykonania. K obidvom útokom si vybral predmet z plastu, o ktorom dôvodne predpokladal, že nemôže spôsobiť vážne následky. Na druhej strane spoluobvinený mal v rukách nebezpečnú zbraň, ktorá mohla spôsobiť a aj spôsobila veľmi vážny následok. O tom, že spoluobvinený bude takto konať nevedel. Ich zámer bol vystrašiť bezdomovcov a vyhnať ich z ich štvrte. Nevedel a nepredpokladal, že spoluobvinený pri fyzickom konflikte použije zbraň.

Dovoláním sa obvinený P. H. domáha vyslovenia porušenia zákona v tom zmysle, že pri správnom právnom posúdení jeho konania v bode 1/ nemožno jeho konanie posudzovať, aj keď v spolupáchateľstve, podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., ale len podľa § 148 ods. 1 Tr. zák. a § 156 ods. 1 Tr. zák.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a za podmienok § 372 a § 373 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie je možné podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je legitimovaný posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní.

Do rámca skutkových zistení spadá okrem vymedzenia konania a následku konania a príčinnej súvislosti medzi nimi u každého z páchatel'ov podieľajúcich sa na skutku, resp. skutkoch, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie, ale zároveň aj ustálenie subjektívnej stránky ich konania. Táto sa ustáľuje na podklade dôkazov a ich vyhodnotenia súdmi prvého a druhého stupňa.

Pokiaľ súdy svojimi rozhodnutiami na základe vyhodnotenia existujúcich, zákonne vykonaných dôkazoch ustálili, že u oboch obvinených išlo pri prvom skutku o úmysel spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví a smrť spôsobili obaja z nedbanlivosti a pri druhom skutku obaja mali úmysel spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví a tú aj popísaným konaním v bode 2/ rozsudku súdu prvého stupňa spôsobili, tieto ich skutkové závery nemôže dovolací súd meniť.

Obvinený P. H. sa totiž dovoľáva zmeny právnej kvalifikácie skutkov v bode 1/ i 2/ rozsudku okresného súdu, na podklade iného hodnotenia dôkazov dotýkajúcich sa skutkových okolností prípadu. To však v rámci dovolacieho konania možné nie je.

Skutkové zistenia súdov nižších stupňov sú pre dovolací súd nemenné. V dovolacom konaní je rozhodujúce preskúmanie, či skutky zakladajúce výrok o vine obvineného mohli byť posúdené z hľadiska právnej kvalifikácie tak, ako znie výrok rozsudku súdu prvého stupňa, v spojitosti s výrokom uznesenia odvolacieho súdu.

Pri prvom skutku je na podklade vykonaného dokazovania ustálené, že obvinení spôsobili poškodenému viacnásobné poranenia, spôsobili ich spôsobom popísaným v skutkovej vete a tieto viacnásobné poranenia, pri chorobne zvýšenej krvácanosti spôsobenej chorobnými zmenami pečene poškodeného vyvolali úrazový šokový stav pri strate krvi mimo cievne riečisko, pričom bolo zistené, že i samotné poranenia hlavy, pečene i poranenie bodnoreným nástrojom by aj každé osobitne viedlo k smrti, teda i len to, ktoré bolo spôsobené na hlave poškodeného.

Pri zistení, že i obvinený P. H. udieral poškodeného M. C. plastovou tyčkou do hlavy, okrem iných častí tela, a že ho tiež udieral opakovane päsťami do tváre a záveroch, že popísaným spôsobom mohlo byť také zranenie, ktoré viedlo k úrazovému šokovému stavu, spôsobené, bolo správne posúdené i konanie obvineného P. H. ako zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák., keďže bolo z dokazovania zrejmé, že každý z obvinených mohol spôsobiť i následok smrti poškodeného z nedbanlivosti, pri primárnom úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví.

Kvalifikácia skutku pod bodom 2/ rozsudku súdu prvého stupňa zodpovedá zistenému skutkovému stavu a Najvyšší súd Slovenskej republiky tu nezisťuje žiadne porušenie zákona.

Chybné však bolo v prvom bode, pri právnej kvalifikácii prvého skutku ako zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák., aj použitie § 20 Tr. zák. o spolupáchatelstve, ako to jednoznačne vyplýva z právnej vety v bode 1/ rozsudku okresného súdu, pretože konečný následok smrti bol spôsobený nedbanlivostným konaním každého z páchatel'ov a pri nedbanlivostnom zavinení spolupáchatel'stvo možné nie je.

Je evidentné, že spolupáchatel'stvo bolo možné pri trestnom čine výtržníctva v obidvoch bodoch a v druhom bode aj pri zločine ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., ktorý je výlučne úmyselným trestným činom a zo znenia skutkovej vety je zrejmé, že spoločné konanie oboch obvinených viedlo k takým zraneniam poškodeného Š. B., ktoré predstavovali ťažkú ujmu na zdraví.

Vyššie uvedené pochybenie o použití § 20 Tr. zák. pri zločine podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. však zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného P. H. Fakticky sa nijako negatívne neprejavilo v následných výrokoch o treste a náhrade škody.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvod dovolania podľa odseku 1 písm. i/, § 371 Tr. por. nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

V danom prípade išlo práve o takú situáciu, akú má na mysli toto ustanovenie, preto nebolo možné uplatňovať tento dovolací dôvod. Inak je právna kvalifikácia konania obvineného P. H. v rozhodnutí prvostupňového súdu, potvrdeného rozhodnutím krajského súdu, správna. Jej zmena by znamenala zásadne odlišné hodnotenie vykonaných dôkazov a to na základe ustálených skutkových zistení, ktoré sú nemenné, v dovolacom konaní nie je možné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, so zreteľom na zjavné nesplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 Tr. por., dovolanie obvineného P. H. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 18. novembra 2010

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová